

Na br. St-1254/2019

TRGOVAČKI SUD

Z A G R E B

Dužnik: Stečajna masa iza Vrpolje Metali d.o.o. - u stečaju, Zagreb, Kralja Držislava 10, OIB: 02776574813

Stečajna upraviteljica: Nina Markovinović Belamarić, Zagreb, Kralja Držislava 10

OČITOVANJE

- stečajne upraviteljice na zahtjev za njezino razrješenje

I Zaprimala sam zahtjev od 9. lipnja 2020. god. za sazivanje skupštine vjerovnika kako bi se odlučilo o mom razrješenju, te je skupština sazvana za 15. srpnja 2020. god.

Taj je zahtjev za mene bio očekivan, jer je odbor vjerovnika i osnovan isključivo radi mog razrješenja, a ne radi nadziranja rada stečajnog upravitelja, odnosno kontrole tijeka stečajnog postupka.

Međutim, podnesak OTP banke d.d. Split (od 9. lipnja 2020. god. kojim se traži sazivanje skupštine) pravno pogrešan, to je neuredan podnesak i taj je zahtjev trebalo odbiti.

Prije svega, iz podneska nije jasno tko traži sazivanje skupštine vjerovnika. Podnesak je naznačen kao podnesak „stečajnog vjerovnika“, dalje se navodi da odbor vjerovnika traži sazivanje skupštine.

Ako je vjerovnik OTP Banka d.d. Split zatražio sazivanje skupštine vjerovnika, tada je taj zahtjev trebalo odbiti, jer navedeni vjerovnik nema tražbinu utvrđenu u visini potrebnoj za sazivanje skupštine vjerovnika. Njegova je tražbina utvrđena u iznosu od 9.288.284,43 kn, što je manje od 2/5 ukupno utvrđenih tražbina vjerovnika a koji iznosi preko 60.000.000,00 kn.

Obratno, ako je prijedlog za sazivanje skupštine vjerovnika zatražio odbor vjerovnika, taj je zahtjev također trebalo odbiti jer nisu zadovoljeni formalni elementi za sazivanje skupštine vjerovnika. Naime, odbor vjerovnika donosi odluke na sjednici, stoga je i odluku o sazivanju skupštine vjerovnika (i mom razrješenju) morala imati podlogu u sjednici vjerovnika na kojoj je donesena takva odluka.

Ne znam je li ta održana sjednica odbora vjerovnika, no bila ona održana ili ne, svejedno je odbor vjerovnika fundamentalno i dvostruko pravno pogriješio:

- ako je sjednica održana, tada je na nju trebao biti pozvan sudac i stečajni upravitelj, što znači da sjednica nije održana sukladno odredbi čl. 101. st. 5. SZ, jer ja kao stečajna upraviteljica nisam na sjednicu pozvana;

- ako sjednica nije održana, tada odbor vjerovnika nije niti donio odluku, pa niti ne može tražiti sazivanje skupštine vjerovnika.

Nadalje, zahtjev za sazivanje skupštine vjerovnika mora biti obrazložen, što ovdje nije slučaj i to bez obzira tko traži sazivanje, te dodatno, odbor vjerovnika dužan je obrazložiti zahtjev za razrješenje stečajnog upravitelja, što isto tako ovdje nije slučaj.

Prema tome, ne postoje zakonski, odnosno formalno-pravni uvjeti za sazivanje skupštine vjerovnika, pa je takav zahtjev trebalo odbiti.

II Budući da razlog za sazivanje skupštine vjerovnika i mog razrješenja nije obrazložen, pa čak nisu izneseni niti razlozi za razrješenje, bilo bi to bespotrebne pravne finese za predlagatelja, očitujem se na dvije elementarne točke u ovom postupku i to:

- na osnivanje odbora vjerovnika na skupštini vjerovnika 6. veljače 2020. god.; i
- na kontrolu rada stečajne upraviteljice.

U odnosu na osnivanje odbora vjerovnika na skupštini 6. veljače 2020. god.

Navela sam već u ovom očitovanju kako je odbor vjerovnika osnovan isključivo s ciljem mog razrješenja, a da istovremeno on nema nikakvu razumnu funkciju, konkretno, u ovom je stečajnom postupku potpuno beskoristan.

Naime, stečajnu masu čine isključivo nekretnine koje su u suvlasništvu razlučnog i stečajnog vjerovnika Mediteran Auto d.o.o. Zagreb, te na računu stečajnog dužnika iznos od 77.480,54 kn, na dan 28.5. 2020. god.

Mediteran Auto d.o.o. izgledni je kupac koji će svoju tražbinu staviti u prijeboj, te dakle, samo podmiriti troškove stečajnog postupka, što znači da će se nekretnina prodati već na prvoj elektroničkoj javnoj dražbi.

Ovaj vjerovnik jedini je i zainteresiran za vođenje ovog postupka, a ujedno je i vjerovnik s najvišom utvrđenom tražbinom od 14.584.024,44 kn.

Iznos novčanih sredstava koji je na žiro računu dužnika dostatan je samo za namirenje u manjem postotku stečajnih vjerovnika prvog višeg isplatnog reda.

Drugi viši isplatni red, a iz kojeg su svi redom imenovani članovi odbora vjerovnika, u potpunosti je isključen iz namirenja.

Radnje u ovom postupku su, dakle, prodaja nekretnina i to već na prvoj dražbi, te namirenje u manjem postotku vjerovnika prvog višeg isplatnog reda i to samo iz sredstava na računu stečajnog dužnika.

Što je zadatak, dakle, ovako imenovanog i sastavljenog odbora vjerovnika? Nema ga.

Skupština vjerovnika na kojoj je odbor vjerovnika osnovan sazvana je na prijedlog stečajne upraviteljice Antonije Selak, s jednom točkom dnevnog reda- prihvatanjem njezinog izvješća. Nije bilo razumnog i zakonskog razloga za sazivanje skupštine samo radi prihvatanja izvješća, ali bitno je da je skupština sazvana tek kada je podnesena žalba na drugo rješenje suda (od 10. siječnja 2020. god.) o mom razrješenju.

Treba reći i da zapisnik skupštine vjerovnika nije objavljen na e oglasnoj ploči suda pa vjerovnici nisu niti znali da je odbor osnovan, što dodatno potvrđuje nezakonito postupanje bivše stečajne sutkinje.

Dalje samo slijedi potpuno predvidiv tijek događaja.

U odnosu na rad odbora vjerovnika i stečajne upraviteljice

O radu i izvješćima stečajne upraviteljice Antonije Selak očitovao se Visoki trgovački sud u rješenju PŽ-841/2020.

Sve moje radnje poduzete u vremenu dok sam bila stečajna upraviteljica bile su u skladu sa zakonom i u skladu s interesima stečajnih vjerovnika.

Međutim, za skupštinu vjerovnika, odbor vjerovnika i stečajnu upraviteljicu smatram da se to ne može reći, upravo suprotno, skupština vjerovnika prihvatila je izvješće stečajne upraviteljice koje je suprotno zakonskim odredbama i stanju spisa.

Što se tiče nepoznavanja spisa, koji je povezan s pravnim neznanjem skupštine, ali pogotovo odbora vjerovnika, najbitnija je činjenica da su stečajnu masu stečajnog dužnika Vrpole Metali d.o.o. u stečaju činile isključivo nekretnine i to u cijelosti k.č. 5861/217, kamenjar sa zgradom koje nije upisana u zemljišne knjige i put, dok k.č. 5861/343 uopće nije činila stečajnu masu. Ta je činjenica neupitna, od samog početka stečajnog postupka navodi se isključivo k.č. 5861/217, te nekretnina označena kao put. Zbog toga je bilo potrebno izvršiti razvrgnuće suvlasničke zajednice nekretnina, međutim, u tijeku postupka to se pokazalo nepotrebnim, jer je suvlasnik Mediteran Auto d.o.o. postao razlučni vjerovnik, izgledni kupac, tako da je bespotrebno bilo poduzimati bilo kakve radnje koje bi odugovlačile ovaj stečajni postupak.

Međutim, stupanjem na dužnost Antonija Selak zatražila je plaćanje zakupnine za obje nekretnine, a to je posljedica pogrešnog pravnog pristupa.

Naime, suvlasnik ne može biti zakupac, jer je predmet ugovora o zakupu tuđa stvar, a ne vlastita, zakup je ugovor o korištenju tuđe stvari.

Osim toga, suvlasnik ne mora plaćati zakupninu drugom suvlasniku, jer je suvlasništvo idealno pa zato svaki suvlasnik može koristiti cijelu nekretninu pod uvjetom da ne isključi drugog suvlasnika iz posjeda.

Dakle, potpuno je promašeno i pravno neosnovano zaključiti ugovor o zakupu sa drugim suvlasnikom za obje nekretnine. Obogaćenje stečajne mase mora biti u skladu sa zakonom, u suprotnom se radi o stjecanju protupravne imovinske koristi. Prisiljavanjem suvlasnika na zaključenje ugovora o zakupu, dovođenje zaštitara i sličnim nepotrebnim i neznalačkim radnjama, stečajna upraviteljica postupila je izravno protivno zakonskim normama.

Prema tome, jedino je ispravno pravno stajalište koje je pratilo i faktično stanje, a to je da su suvlasnici svaki posjedovali svoju nekretninu i s njome samostalno raspolagali. Kada bi se pošlo od pravne logike stečajne upraviteljice A. Selak, tada bi za takav način podjele zakupnine bio potreban i pristanak trećeg suvlasnika, Vrdoljak i Staubli d.o.o., jer je davanje nekretnine u zakup posao izvanredne uprave za što je potrebna suglasnost svih suvlasnika.

Međutim, pogrešan pravni pristup stečajne upraviteljice trebao je biti korigiran tijelima koja ju nadgledaju, skupština vjerovnika, a pogotovo odbor vjerovnika. Za očekivati je da odbor vjerovnika zna što može biti predmet zakupa, kao i da zna da su nekretnine faktički podijeljene, sve je navedeno u svakom mom izvješću.

Bez obzira na konstantno maliciozno prezentiranje mog rada kao djelovanja koje je teško oštetilo stečajne vjerovnike, ipak stečajna masa nije obogaćena od kada sam razriješena 25. 10. 2019. god., upravo suprotno, ona stagnira, čak je i neznatno manja.

Rashodi stečajne upraviteljice uključuju mnoge neopravdane stavke, koje ću posebno navesti u svom izvješću, no kao primjer navodim da je stečajna upraviteljica zatražila dopunu vještačkih nalaza sa zadatkom vještaku na izračunavanja visine vrijednosti kupovnine u odnosu na suvlasnički dio nekretnine stečajnog dužnika. Za taj jednostavni, osnovnoškolski matematički, izračun cijene suvlasničkog dijela dužnika, (primjerice za k.č. 5861/343 je $2.280.000,00 : 4216 \times 2105$), stečajna upraviteljica je i platila.

O svemu navedenom trebao je voditi računa odbora vjerovnika.

Zaključno mogu reći da je stečajna upraviteljica težište svih svojih izvješća stavljala na moj nezakonit, neprimjeren, neodgovoran i zapravo skandalozan rad, pa se na skupštini vjerovnika uslijed njezinih navoda spominjala moja kaznena, prekršajna i materijalna odgovornost.

Ja, međutim, stavljam naglasak na rad odbora vjerovnika koje ne poznaje spis, zakone, niti obavlja zadatke u okviru svog djelokruga, no cilj mu je moje razrješenje, što upućuje zajedno s načinom vođenja ovog postupka prethodne sutkinje i stečajne upraviteljice, na zloupotrebu prava.

No, nedovoljno osmišljenu.

Zagreb, 29. lipnja, 2020. god.

Stečajna upraviteljica

Nina Markovinović Belamarić

